

Sygn. akt VI Ka 609/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 grudnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Waldemar Masłowski (spr.)

Sędziowie SO Marek Buczek SO Edyta Gajgał

Protokolant Jolanta Kopec

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Jeleniej Górze Zbigniewa Jaworskiego

po rozpoznaniu w dniu 17 grudnia 2013r.

sprawy **L. K.**

oskarżonego z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk

z powodu apelacji wniesionych przez oskarżonego i prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze

z dnia 11 września 2013 r. sygn. akt II K 1014/13

I. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego L. K. w pkt I części dyspozytywnej w ten sposób, że podstawę wymiaru kary uzupełnia o przepis art. 64 § 2 kk,

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III. zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa,

Sygn. akt VIKa 609/13

UZASADNIENIE

L. K. oskarżony był o to, że w dniu 6 czerwca 2013 r. w J., przy ul. (...) usiłował dokonać kradzieży z włamaniem w ten sposób, że po uprzednim zdemontowaniu szyby w oknie garażu drewnianego a następnie otwarciu jednego ze skrzydeł okna dostał się do jego wnętrza, po czym usiłował zabrać w celu przywłaszczenia prostownik samochodowy o wartości 60 zł, chowając go do plecaka, po czym przedostał się otworem w drzwiach przejściowych do drugiego garażu, gdzie usiłował po uprzednim rozbiciu szyby w oknie wyjść z niego, lecz zamierzonego celu nie osiągnął gdyż został zatrzymany przez pokrzywdzonego, czym działał na szkodę K. J., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa opisanych w art. 64 § 2 k.k. będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 02 marca 2001 r., sygn. II K 29/00 za czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 29.06.2001 r., sygn. III Ka 259/01 wymierzając mu karę 2 lat pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 04.09.1999 r. do 16.05.2000r. i od 21.01.2003r. do 11.05.2004r. oraz wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 25 listopada 2008 r. sygn. akt II K 459/08 obejmującym między innymi wyrok Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 28 listopada 2007 r., sygn. akt II K 871/06 za czyn z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności, następnie ujętą w karę łączną na podstawie wyroku

łączonego Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 25 listopada 2008 r. sygn. akt II K 459/08 na karę łączną 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 18.11.2009r. do 07.01.2011 r.

to jest o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.:

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze wyrokiem z dnia 11 września 2013 r. w sprawie o sygn. akt IIK 1014/13:

I. uznał oskarżonego L. K. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku, przyjmując, iż czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 02 marca 2001 r., sygn. II K 29/00, zmienionym na mocy wyroku Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 29.06.2001r., sygn. akt III Ka 259/01 za czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 2 lat pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 04.09.1999 r. do 16.05.2000r. i od 21.01.2003r. do 11.05.2004r. oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 28 listopada 2007 r., sygn. akt II K 871/06 za czyn z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności, objętą następnie wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 25 listopada 2008 r. sygn. akt II K 459/08 na mocy, którego wymierzono mu karę łączną 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 18.11.2009r. do 07.01.2011 r., tj. występku z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 14 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 6 czerwca 2013 r. do dnia 8 czerwca 2013 r.;

III. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych zwolnił oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, w tym opłaty.

Apelacje od powyższego wyroku złożył prokurator, który zarzucił:

- obrazę przepisu prawa materialnego - art. 64 § 2 kk – skutek pominięcia w pkt I części dyspozytywnej wyroku tego przepisu jako podstawy wymiaru kary roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności obok przepisów art. 14 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk.

Stawiając powyższy zarzut, jak też opierając się o treść przepisu art. 437 § 1 i 2 kpk prokurator wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku przez:

- wskazanie w pkt I części dyspozytywnej wyroku obok przepisów art. 14 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk jako podstawy prawnej wymiaru kary także przepisu art. 64 § 2 kk,

- utrzymanie wyroku w pozostałym zakresie w mocy.

Powyższy wyrok zaskarżył także oskarżony L. K. zarzucił rażącą surowość kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności i wniósł o jej obniżenie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora jest zasadna.

Słusznie prokurator zarzucił, że Sąd Rejonowy w podstawie wymiaru kary nie wskazał przepisu art. 64 § 2 kk pomimo, iż w podstawie skazania trafnie wskazał, że czyn przypisany oskarżonemu należy zakwalifikować z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk. W sytuacji gdy sprawca działał w warunkach art. 64 § 2 kk sąd orzekający zobligowany jest do orzeczenia kary powyżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia, a zatem zobowiązany jest do wskazania w podstawie wymiaru kary również przepisu art. 64 § 2 kk. W tym stanie rzeczy zaskarżony wyrok na podstawie art. 437 § 2 kpk zmieniono poprzez uzupełnienie podstawy wymiaru kary o przepis art. 64 § 2 kk.

Apelacja oskarżonego nie jest zasadna.

Sąd Rejonowy wymierzył oskarżonemu za przypisany mu czyn karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, która to kara wbrew twierdzeniom oskarżonego nie razi swoją surowością, jeśli zważyć na wielokrotną karalność oskarżonego oraz na fakt, że minimalna kara grożąca za przypisane mu przestępstwo wynosiła 1 rok i 1 miesiąc pozbawienia wolności. Wartość przedmiotu przestępstwa, w sytuacji gdy oskarżony dokonał włamania, nie przesądza o wymiarze kary, zważywszy na całokształt okoliczności dotyczących popełnienia zarzucanego czynu. Orzeczona kara jest karą współmierną do stopnia społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu i stopnia zawinienia. W tej sytuacji Sąd Okręgowy w pozostałej części na podstawie art. 437 § 1 kpk utrzymał zaskarżony wyrok w mocy.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolniono oskarżonego od ponoszenia kosztów postępowania odwoławczego z uwagi na fakt jego pozbawienia wolności wpływający na złą sytuację materialną.

AP